Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26422
Copyright: Admont, Benediktinerstift

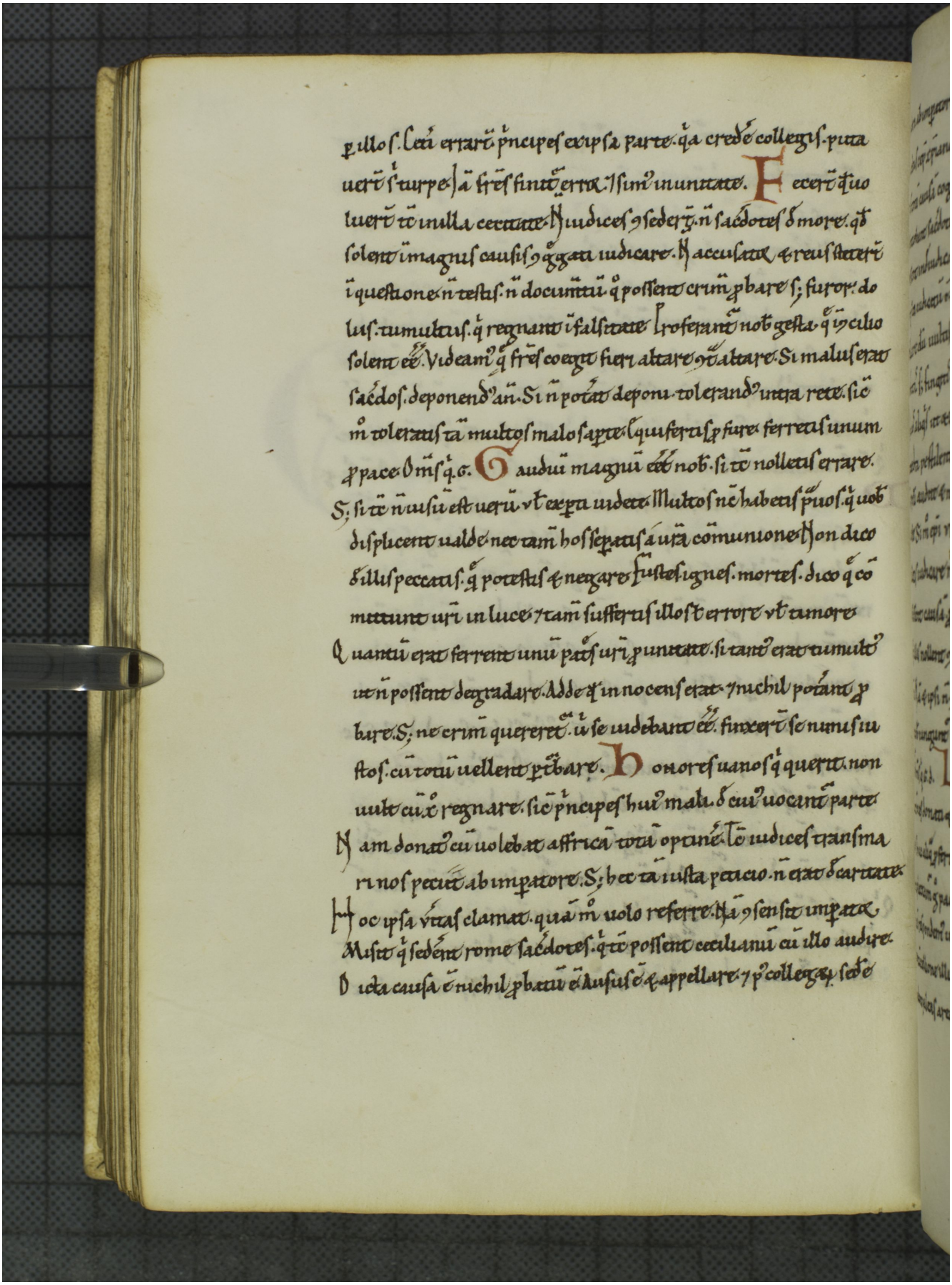

p illos. Ceci errarū pncipes ex ipsa parte. qa credē collegis. puta
uerū s turpe sa fres finitū erra. Ssim inuniatare. Fecerū qui
luerū tē in illa certatare. Hiudices ꝯ sederū. n sacdotes d more. qd
solent imagnis causis ꝯ ggatu iudicare. Hi accusatare et reus stare
i questione n testis. n documētū q possent crim pbare s; furor. do
lus. tumultus. q regnant i falsitate proferant nō gesta. q in cilio
solent ee. Videam q fres coegit fieri altare ꝯ altare. Si malus erat
sacdos. deponend an. Si n potat deponi. tolerand intra rete. sic
m tolerat tā multos malos apte quis erat p fure ferreus unum
p pace d ms q. c. Gaudū magnū ee nob. si tē nolletis errare.
S; si tē n iusti est uerū. vt expta uidere. Illuitos nē habetis puos. q uob
displicent valde nec tam hos separatis a ura cōmunione. Non dico
d illis peccatis. q potestis et negare fustes ignes. mortes. dico q cō
mittunt uri in luce. tam sustetis illos t errore vt tumore
Quantū erat ferrent unū pas uri punitare. si tamē erat tumulto
ut n possent degradare. Adde q innocens erat. nichil potant p
bare. S; ne crim quererē. u se iudebant ee. finxerū se numis iu
stos. cū totū uellent pbare. Honores uanos q querū non
uult cū d regnare. sic pncipes hui mali. d cui uocant parte
Nam donat cū uolebat affrica tota opinē. Ō iudices transma
rinos pecū ab impatore. S; hec tā iusta petitio. n erat d certate
Hoc ipsa vitas clamat. quā m uolo referre. Ita ꝯ sensit impator
Mustū q sedent rome sacdotes. q tē possent ceciliani cū illo audire.
D ucta causa ē nichil pbatū ē Ausus ē et appellare. ꝯ p collegas. sede